

művészetként hat." A tárlat bizonyítja.

Benedek Katalin

Örmény Kisebbség Újbudán, az Európa Napon

Augusztus végén több éve már Európa Napot tartanak Újbudán, vagyis Budapest XI. kerületében. Így volt ez idén augusztus 30-án is: ezúttal az EU csatlakozás jegyében találkoztak nemzetek és nemzetiségek a Feneketlen-tó körül. Délután a gyermekjátsszótér melletti Kis színpadon adtak műsort a kisebbségi önkormányzatok. Nagy sikert aratott a kerület Örmény Kisebbségi Önkormányzata által összeállított műsor. Műsorukat az erdélyi Fenyőcske Székely Néptánccsoport nyitotta, majd Várady Mária erdélyi színművész szavalta egy örmény költő: A szőlőtöke című versét, Illyés Gyula fordításában. Ezután Baráti Kristóf magyarörmény származású hegedűművész Bach szóló szonátájából adott elő két tételt, és Paganini egyik virtuóz darabjával kápráztatta el az egyre gyarapodó közönséget. Ezután ismét Várady Mária lépett a színpadra és előadta a magyarörmény Harmath Jenő 104 éve írt Háromszéki harangok című versét. Később László Lilla zeneművész gyimesi furulyán csángó tánc alá való dalokat játszott, majd a Fenyőcske Együttes két, 10 éves gyermektáncosa mutatkozott be, igen nagy sikerrel. A műsort ugyancsak a Fenyőcske együttes fergeteges tánca zárta. A műsor után a Balassi Kollégium klubhelyiségében a vendégek 15 fajta eredeti örmény ételből kaptak ízelítőt, amelyeket erre az alkalomra Dr. Keszy Harmath Péterné (Enikő) készített.

H. K.

Balatonalmádin hagyomány született

1998-ban a harmadik csütörtök éppen Szent István napjára esett, ezért akkor el is maradt a Fővárosi Örmény Klub augusztusi találkozója.

Volt azonban más találkozó: az EÖGYKE 23 tagja Balatonalmádiba utazott és a Benedek-kúria kertjében flekkenezett.

Az 1999-es, hangulatos beszámolóból - amelyet Hanusz Gyula jegyzett - megtudhattuk, hogy az almádiak építik-szépítik kis templomukat; egyebek közt felújították a Szent István szobrot.

2000-ben Hanusz Gyula így zárta almádi beszámolóját: „immár hagyományossá vált Benedek-telki összejövételünk idén is sikeres...” A próféta szólt belőle, hiszen a harmadik alkalom ugyan még nem hagyomány, de már ígért... 2001-ben szomorú családi esemény miatt elmaradt a találkozó, ám 2002-ben, augusztus 20-án ismét sor került az EÖGYKE-összejövételre.

Közel húszan vettünk részt az ünnepi szentmisén és utána a kerti flekkenes beszélgetésen... és itt már a folytatás következik, a 2003-as, immár ötödik almádi találkozó.

Idén is sikerült az együttlétünk, mert velünk volt István király, a magyarok „istápjá” s velünk együtt adott hálát az Új Kenyérért, közösen hazai, felvidéki, erdélyi és moldvai küldöttekkel, zarándokokkal.

A Szent Imre templom udvara is szokás szerint zsúfolásig megtelt; Igor atya vezetésével jött egy egész autóbussnyi vendég Szlovákiából, Balatonalmádi testvérvárosából, Nyitragerencséről: magyarok és szlovákok, a legfiatalabbjuk kilenc, a legidősebbik 83 éves volt. (Almádi és Gerencsér 1997-ben éppen augusztus 20-án írta alá a testvérvárosi kapcsolat felvételéről szóló megállapodást.) Természetesen jelent volt Almádi polgármestere, Finta Rudolf is.

A felvidékiek a budapesti székhelyű EÖGYKE és a kolozsvári székhelyű Arménia

Örménymagyar Baráti Társaság együttesen 40 főnél is nagyobb seregével együtt énekelték:
*Hol vagy, Estván király,
téged magyar kíván...*

És a nemzeti színnel átkötött, megszentelt, ropogós héjú Új Kenyér megtörése mindannyiunkban növelte a hitet.

Aztán a magyarörmények számára következett a kerti szíveslátás. Ennek a receptje szerint a következő hozzávalók szükségesek:

- egy tagtárs nagykertes, balatoni üdülővel
- elhatározás, valamint szép, napos idő - jóbarátok
- eddig ismeretlenek, akik a nap végére barátokká válnak
- némi bor, sör, pálinka, enyhébb hozzáállásúak számára ásványvíz és üdítők - pogácsa, sütemény, saláta, pikáns mártás, gyümölcs
- nagymennyiségű pácolt hús (az ehhez kellő, előző napi, többórás potyolással és fűszerezéssel) és két, remek flekkensütő mester.

Ezúttal volt több díszvendég is, valamint immár második alkalommal szellemi táplálék. Erdélyi Örmény Színházak címmel megjelent ugyanis Dávid Csaba alkalmi satirikus lapja, amelynek mottója alakilag hasonlít az Erdélyi Örmény Gyökerek-füzetek mottójára: „Humor és gúnyolódás nélkül emberek élete csak merev kockafejűség”.

Díszvendégként jelent volt Lászlóffy Aladár, valamint Petrás Máriaék. A nagyszerű együttlét után az ötlött eszembe, hogy pályázatot kellene hirdetni: mi legyen a balatonparti flekkenparti elnevezése? Aki megnyeri, jövőre ingyen vehet részt az összejövetelen. (Ha én nyerek, az utiköltséget is kérem.)

B. Kovács Júlia

A beszámolóban említett satirikus lap ugyan csak egy alkalomra és csak a jelenlévőknek szólt, ám egy rövid bevezető anyagot szélesebb olvasótáborunk számára is közzéteszünk, hogy érezhessék: nem volt kímélet.

Gondolatok az erdélyi örmény gasztronómia nyomán

„Mert a te füstöd édesen illatozik, mint az flekkenek az ő füstje, midőn jó szökellve a dombokon és átugorja a halmokat” - így ír az Énekek Éneke a kedvesről, aki kecses mozdulatlanságban és páclében várta, hogy sorsa a parázs fölött beteljesedjék. Hamarost beteljesedik. Itt az ideje, testvéreim, hogy magunkba szálljunk és végiggondoljuk, miszerint - mármint valamelyik TV-csatorna ismeretterjesztő műsora szerint a flekken sütése többszáz cigaretta elszívásával egyenértékű mérgezés, az elfogyasztásáról már nem is beszélve. Ha eddig nem tudtátok, hát most készüljete fel: flekken következik nemsokára - és vegyétek észbe, hogy minden erdélyi ösünk, aki flekkent evett - meghalt. Jó étvágyat!

Dr. Vársassi Flekkenevő

Gáspár B. Árpád

Máramarosszigeti örmények egykor és most *(második, befejező rész)*

A kihalt örmény családok közé tartozik az EMBER MIKSÁÉ is, aki a szintén örmény ZAKARIÁS családba nősült, s amint a telekkönyvi adatok is bizonyítják, háza a katolikus plébánia melletti, díszes homlokzatú épület volt. Termény és húskereskedéssel foglalkozott a XIX. század végén. Különösen füstöltsonkáiról volt híres, az emberek „sonkaillat” utcának